

Eroterična pisma.

Pismo XVII.

Ljubljana v decembru 1923.

Veliki listi.

M. Collins: $\frac{1}{2}$ angleščine:)

Ljuberer^{x)} je čudovita stvar. Podobna
je onemu, kar je v življenju čudovitega in samo^{xx)}
onemu se da primerjati. Njeno rojstvo v duši
je rovnatako nerazumljivo in nerazločljivo,
kakor rojstvo v telesu. Brez nje duša ravn-
tako ne more obstojati, kakor ne more telo ži-
veti, dokler niso pluća prvič dihnila. Ljuberer
je prave ali eter v katerem krožijo duhovne
sile, in dokler se je duša ne zaveda in je ne
pозна, se duhovno življenje še ni začelo. - Kar

x) Ljuberer je buddhi ali šesti princip v človeku.

xx) Duša je kama - manas, ali 4. in 5. princip v človeku.

se imenuje v navadnem življenju Guberer, strast, ki se vrbuje v občevanju dveh oseb, ni samo sredstvo za pomnoževanje človeškega rodu. Taki, ki vidijo same materijalne stvari in mislijo le na nje, so tega mnenja. Oni pa, ki so ceprav le malo odprahnili zdelni papah, ki rapira zlata vrata, dobro vedo, da se more strast, katero imenujejo ljudje Guberer, uporabljati še v druge in višje svrhe, nego je rojenje v tem svetu. Guberer ustvarja življenje tudi v onem svetu. Guberer je most med zemljo in nebom, med snovjo in duhom. Kakdo pride iz nje v dotiko več ali manj, prej ali slej, ne moremo se ji izogniti, kakor rojstvu ali smrti; ne, čvrsto, da je le brezpomemben napor, komaj vreden spomina, mogoče pa je tudi boránstveno delo, varnamičenje vabujenje duše v njeno veliko dedščino: v življenje Guberer. Človek, ki ljubi samo in Guberer njo mladost, in komur je strast samo strast, ostane samo človek; ta ne pride tu v poštev. Kaj bo zemlja krožila in solnce sijalo, dokler bo ži-

xxx) Strast je kama, 4. princip. 1. refleks šestega. /
(Prevajalec).

vel, kaj se bo ponavljal vsakoletni čudež prebu-
jenja in pomlajenja, a on se ne bo čudil in se ne
bo ničesar naučil. Kaj bodo neprestano pogar-
jali na polju in v gorah zeleni listki in mol-
če razglasali veliki nauk, on pa ne bo o tem ve-
del ničesar.

Grenkoba življenja, izkušnji in občiran-
ja so onimi, ki ne vedo, kaj je Ljuberan, ampak
žive v sovraštvu in v duhovni smrti; prevaroč,
da je srce človeško kakor drevo v rimi, črno in
suho, kakor bi bilo požgano. Krog naravo, sedi
rime, ne bi verjeli, da se čudež zelenih listov
dogaja vaho pomlad, če bi tega v istini ne vi-
deli sami.

Bolest in paročarstvo ranita in bijeta
Ljuberan, hjerholi se izpostavlja, kakor stresa veter
veje, in kakor meg pritiska veje k tlom, tako
pritiskajo skubi Ljuberan.

Toda dokler ima drevo svoje koren-
ne v zemlji in kroži v njih k sok, ni uničeno
tudi če je že izgubilo svo sverost lepote, in je osta-
la le oblika prejšnje živnosti. Obamotako je tudi
pri človeku duhovna smrt še dalč, ako je še

slaveten, da ga omami čar druge osebe in če je njegovo srce se kolikaj sverš in mlado. V njem je veliki sudeč se vedno moč.

Jodor se uda, potrpi in ima voljo ostrajanja, bo končno dosegel svoj cilj ter razlutil božanstveno toploto in se videl naenkrat obdane ga z nebeško krasoto.

Vera je ono, ki omogoči, da se ta sudeč zgodi; ne vera v kako konfesejo, v kak oltar, marveč v nevidno življenje in njegove rahlo ne ponavljanja. Taka vera je skoro vednost, kajti samo oni jo morejo imeti, ki se v toliko razvedajo duhovnega življenja, da so ga skoro spoznali, in da so skoro postali del njega.

Te besede veljajo onim, ki so to točko že dosegli, ki so pa na pragu rlatih vrat ^{x)} doma, gati, in se onemogli zgrudili, ker njihova vednost še ni popolna. Primo je, tudi se je samo vera.

x) Klata vrata z železnim napahom so simbol vstopa v duhovno preost, katerega brani egoizem. Jodor hoče vstopiti shori nje, odločiti mora egoizem, t.j. prepričanje, da je posebno, od ljudi in sveta ločeno bitje.

A. K.:

Lui iz Himavata.

Grešnica.

Nekoga popoldneva so dovedli k Mahanari mlado deklco. "Grešila je," je inpregovoril eden njenih spremljevalcev, "čuj oče sem, a sem jo izobčil iz svojega rodu, ker mi je donesla sramoto na svojo glavo. Sedaj sodi še ti, mojster, kaj naj dal je ukrenemo k grešnici!"

"Kamnajmo jo!" je zaklical neki brahman, stoječ v pradi. Ta vsklik je ponovilo še par drugih svetičnikov in varuhov templjev.

Mahanare je drgnil svoje obličje, nemirneči so pa skrili glave za hrbte drugih poslušalcev. Potem se je sklonil k deklici, ležeči pred njim na obratu, rekoč: "Deklca, kakaj si grešila?"

"Ljubila sem moža, kar po mnenju brahmanov ne bi smela... In v svoji neomejeni ljubavi sem padla... Tsi me za to preganjajo, usmili se me vaj ti, o mojster, ki gledaš"

s duše in srca!" je v kričevitem joku odgovorila deklica.

Mahanava se je maunal, ja pogledal preko poslušalcev in je rekel:

"V svetišče boga Višnu je dnevno prihajalo starejšo dekle, pričenica svere rumenega pajčolana. V svetišče in na ulici je klinila svojo pobožnost, doim so njeno notranjost razjedale strasti in druge porasti globin.

V svetišče boga Višnu je dnevno prihajalo starejšo dekle, itanica družba boginje Sarasvati, in je vshlikalo: "Glejte, jaz se nisem spornila moškega!"; a po skritih krajih je v neomejenem porčanju iskala osebe drugega spola.

V svetišče boga Višnu je dnevno prihajalo starejšo dekle, pričenica bratovščine belik varabov, in je kričalo: "Idmrla sem svete!... Svetnica sem!"; a v srcu je snovalo naklep, kako bo omurmila kakega premožnega pohotneča, da jo reši skibi za vsakdanji obstanek.

V vikarakh¹⁾ in tempeljih Benaresa so
njim vsklikom verovali le mlajši čuvaji svetišč,
dokim so starejši vedeli resnico. Vedeli so, da deklet
ki se ne sramuje vedno poudarjati svojo nedolžnost
- ni več deklet. Vedeli so, da je vsaka, katere kriči o
umrtičenju prirodnih nagonov - strastna ženska. Ve-
dela so, da tista, katere se proglasi za svetnico - ni
poborna, morda je hindavka in pobeljeni grob pred
Gospodom! Če to so vedeli in so molčali. Porneje,
ko se je na dovoljivo čast in blagostanje smejala s
prepeclim darcom, se resnico spornali tudi drugi.

Bratje, poslušajte moje besede! Ta dek-
lica pred vami je čista, ker je grešila v svoji sudi-
ni in odkeitosrčni ljuberni, ni pa čista plodjka
in svetica. Ženska, katere ljubi je vse odpuščeno, ni
pa odpuščeno tisti, ki se omoži brez ljuberni do pa-
kanskega druga. Taka žena je enaka jauni ple-
salci in karavansaraju. Jauna plesalka je na raz-
pologo lujem pa pa rupij, ker je gladna, brezvestna
žena pa proda svoje po uživanju koprneče telo za

¹⁾ Vikara - samostan.

premoženje ali blesteče ime moža. Pred Gospodom sta
obe enaki: obe se vrčeti iz dobičkarije možem v naročje.
Druga je pravzaprav še slabejša, kakor prva, ker se
stalno proda in hoče z verskim obredom poroke pro-
kuri svoje neupoteno dejanje. Ali pa hočete tiste, ki
lubiijo, kamenjati, dočim nemoralne rčne in svetohlin-
ke ščitite in naviderno čistite. Gorje vam, brezvestni
brahmani!"

Ko je Mahanara dokončal svoj govor,
je deklico dvignil in jo blagoslovil, rekoč: "K radost
jo pričakuj sad svojega telesa, ki pred Bogom ne
bo nič manj vreden, kakor sad zakonske rčne. Pojdi
v miru!"

Deklici se je razjasnil objokani obraz. V
svoji veliki udanosti se je oklenila desnice mojstra.
V tistem hipu pa je iz množice pristopila par ple-
menitih rčen, ki so jo prevzele v svoje varstvo.

Črtdaja. Teorofka družba v Ljubljani
Tajništvo: Rimskov. št. 18/I.